

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 30 augustus 2026 om 09:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. G.J. Anker*

Zingen: Psalm 138 (Oude Berijming)

4 Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij leven.
Is 't, dat mijns vijands gramschap brandt,
Uw rechterhand
Zal redding geven.
De HEER is zo getrouw als sterk,
Hij zal Zijn werk
Voor mij volen-den,
Verlaat niet wat Uw hand begon,
O Levensbron,
Wil bijstand zenden.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 92 (Oude Berijming)

1 Laat ons den rustdag wijden,
Met psalmen tot Gods eer.
't Is goed, o Opperheer,
Dat w' ons in U verblijden.
't Zij d' ochtendstond, vol zoetheid,
Ons stelt Uw gunst in 't licht
't Zij ons de nacht bericht,
Van Uwe trouw en goedheid.

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 103 (Oude Berijming)

7 Geen vader sloeg met *groter mededogen*
Op *teder* kroost ooit *zijn ontfermend'* ogen,
Dan Isrels HEER op *ieder, die Hem* vreest.
Hij *weet, wat* van Zijn *maaksel zij te* wachten,
Hoe *zwak* van moed, hoe *klein wij zijn* van krachten,
En dat wij stof, van *jongs af, zijn* geweest.

Onderwijs over het Avondmaal

Zingen: Psalm 103 (Oude Berijming)

9 Maar 's *HEEREN* gunst zal *over die Hem* vrezen,
In *eeuwigheid* altoos *dezelfde* wezen:
Zijn trouw rust zelfs op 't *late nageslacht*,
Dat *zijn verbond* niet *trouweloos wil* schenden
Noch van *Zijn* wet *afkerig d' oren* wenden,
Maar die naar eis van *Gods verbond* betracht.

Gebied om de opening van het Woord

Schriftlezing: Exodus 14 vers 1 - 13

Door de Schelfzee

¹ Toen sprak de HEERE tot Mozes:

² Spreek tot de Israëlieten *en zeg* dat zij terugkeren en hun kamp opslaan voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee, voor Baäl-Zefon. Daartegenover moet u uw kamp opslaan, bij de zee.

³ De farao zal dan van de Israëlieten zeggen: Zij zijn in het land verdwaald. De woestijn heeft hen ingesloten.

⁴ En Ik zal het hart van de farao verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger geëerd worden, zodat de Egyptenaren zullen weten dat Ik de HEERE ben. En zo deden zij.

⁵ Toen de koning van Egypte verteld werd dat het volk gevlucht was, keerde het hart van de farao en zijn dienaren zich tegen het volk, en zij zeiden: Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij Israël uit onze dienst hebben laten gaan?

⁶ Hij spande zijn strijdwagen in en nam zijn volk met zich mee.

⁷ Hij nam ook zeshonderd van de beste strijdwagens mee, ja, alle strijdwagens van Egypte, met op elk daarvan officieren.

⁸ Want de HEERE verhardde het hart van de farao, de koning van Egypte, zodat hij de Israëlieten achtervolgde. Maar de Israëlieten waren door een opgeheven hand geleid.

⁹ De Egyptenaren, *met* al de paarden *en* strijdwagens van de farao, en zijn ruiters, en zijn leger achtervolgden hen en haalden hen in waar zij hun kamp hadden opgeslagen, bij de zee, bij Pi-Hachiroth, voor Baäl-Zefon.

¹⁰ Toen de farao dichtbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren trokken achter hen aan. Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en riepen tot de HEERE,

¹¹ en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden?

¹² Was dit niet wat wij in Egypte *al* tegen u zeiden: Laat ons met rust, laten wij de Egyptenaren *maar* dienen? Want het is beter voor ons de Egyptenaren te dienen dan in de woestijn te sterven.

¹³ Maar Mozes zei tegen het volk: Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag *nog* voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u tot in eeuwigheid niet meer terugzien.

Schriftlezing: 1 Korinthe 10 vers 1 - 13

Israël een waarschuwend voorbeeld

¹ En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaders allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan,

² en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee,

³ en allen hetzelfde geestelijke voedsel gegeten hebben,

⁴ en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die *hen* volgde; en die rots was Christus.

⁵ Maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn.

⁶ En deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen, zoals *ook* zij verlangd hebben.

⁷ En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten.

⁸ En laten wij geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen hoererij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend.

⁹ En laten wij Christus niet verzoeken, zoals ook sommigen van hen *Hem* verzocht hebben en door de slangen omgekomen zijn.

¹⁰ En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver.

¹¹ Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden *voor ons*, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

¹² Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt.

¹³ Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om *die* te kunnen doorstaan.

Zingen: Psalm 107 (Weerklank)

5 Hij wilde *hen* geleiden
uit *donkerheid* en dood,
van banden *hen* bevrijden
en *redden* uit de nood.
Loof *nu de* HEER verblijd
om 't *wonder van zijn* gaven,
die *bronzen* deuren splijt,
verbreekt de *ijzren* staven.

6 Zij die door *grote* zonden
gepijngd tot de dood,
Gods straffen *ondervonden*,
zij *gruwden* zelfs van brood.
Maar *toen zij*, bang van hart,
hun *nood de* HERE schreiden,
verdreef Hij angst en smart
en *redde hen uit* lijden.

7 Zij hebben *ondervonden*
hoe *God genezing* gaf.
Hij heeft zijn *woord gezonden*.
dat *redde* van het graf.
Loof *om zijn* gunst de HEER,
die *wonderen bewerkte*.
Breng *offers* tot zijn eer,
bejubel blij zijn sterkte.

Prediking

Zingen: Weerklank 460 (Liederen van lof, gebed en toewijding)

1 Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,
stel ik mijn hoop, U zorgt voor mij.
Door golven heen, door storm en nacht
leidt mij uw hand. U blijft nabij.
Uw vrede diep, uw liefde groot
verjaagt mijn angst, verdrijft de dood.
Mijn vaste rots, mijn fundament,
U bent de grond waarop ik sta.

2 U werd een mens, U daalde neer
in onze pijn en schuld en strijd.
U droeg de last, verzezen Heer
die ons van elke vloek bevrijdt:
U sloeg de zonden aan het kruis
en brengt ons bij de Vader thuis
want door uw bloed, uw levenskracht
komen wij vrij voor God te staan.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 27 (Oude Berijming)

6 Want, schoon ik *zelfs van vader en van moeder*
Verlaten *ben, de HEER is* goed en groot
Hij is en *blijft mijn Vader en Behoeder*,
Leer mij, o *God, Uw weg in* allen nood!
Bestuur, om mijns verspieters wil, mijn voet
Op 't *effen pad, dat 's vijands euvelmoed*,
Mij *nimmer treff* vervoerd door list en dwang,
Getuigt men *vals tot mijnen ondergang*.

7 Zo ik niet *had geloofd, dat in dit leven*
Mijn ziel Gods *gunst en hulp* genieten zou,
Mijn God, waar *was mijn hoop, mijn moed*,
gebleven?
Ik was *vergaan in al mijn* smart en rouw.
Wacht op den *HEER, godvruchte* schaar, houd moed!
Hij is *getrouw, de bron van alle* goed.
Zo *daalt Zijn kracht op u in* zwakheid neer.
Wacht dan, ja *wacht, verlaat u* op den HEER.

Zegen